

I

(Resolutioner, rekommendationer och yttranden)

REKOMMENDATIONER

EUROPEISKA SYSTEMRISKNÄMNDEN

EUROPEISKA SYSTEMRISKNÄMNDENS REKOMMENDATION

av den 8 januari 2018

om ändring av rekommendation ESRB/2015/2 om bedömningen av gränsöverskridande effekter och frivillig ömsesidighet för makrotillsynsåtgärder

(ESRB/2018/1)

(2018/C 41/01)

EUROPEISKA SYSTEMRISKNÄMNDENS STYRELSE HAR ANTAGIT DENNA REKOMMENDATION

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1092/2010 av den 24 november 2010 om makrotillsyn av det finansiella systemet på EU-nivå och om inrättande av en europeisk systemrisknämnd ⁽¹⁾, särskilt artikel 3 och artiklarna 16–18,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 ⁽²⁾, särskilt artikel 458.8,

med beaktande av Europeiska systemrisknämndens beslut ESRB/2011/1 av den 20 januari 2011 om arbetsordningen för Europeiska systemrisknämnden ⁽³⁾, särskilt artiklarna 18–20, och

av följande skäl:

- (1) För att säkerställa en effektiv och konsekvent makrotillsyn bör beslutsfattare beakta sådana gränsöverskridande effekter som makrotillsynsåtgärder som vidtas i en viss medlemsstat medför, och i förekommande fall anta makrotillsynsåtgärder baserade på ömsesidighet för att åtgärda dem.
- (2) Ramverket för frivillig ömsesidighet för makrotillsynsåtgärder som framgår av Europeiska systemrisknämndens rekommendation ESRB/2015/2 ⁽⁴⁾ har som mål att alla exponeringsbaserade makrotillsynsåtgärder som aktiveras i en medlemsstat även vidtas i de andra medlemsstaterna.
- (3) Europeiska systemrisknämndens beslut ESRB/2017/4 ⁽⁵⁾ tillåter att den relevanta aktiverande myndigheten föreslår ett maximalt relevant tröskelvärde på den finansiella tjänsteleverantörens nivå när den ansöker om att motsvarande åtgärder bör vidtas av andra. Europeiska systemrisknämndens (ESRB) permanenta utvärderingsgrupp, inrättad genom Europeiska systemrisknämndens beslut ESRB/2015/4 ⁽⁶⁾, får vid behov rekommendera ett annat tröskelvärde.

⁽¹⁾ EUT L 331, 15.12.2010, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 176, 27.6.2013, s. 1.

⁽³⁾ EUT C 58, 24.2.2011, s. 4.

⁽⁴⁾ Europeiska systemrisknämndens rekommendation ESRB/2015/2 av den 15 december 2015 om bedömningen av gränsöverskridande effekter och frivillig ömsesidighet för makrotillsynsåtgärder (EUT C 97, 12.3.2016, s. 9).

⁽⁵⁾ Europeiska systemrisknämndens rekommendation ESRB/2017/4 av den 20 oktober 2017 om ändring av rekommendation ESRB/2015/2 om bedömningen av gränsöverskridande effekter och frivillig ömsesidighet för makrotillsynsåtgärder. (EUT C 431, 15.12.2017, s. 1).

⁽⁶⁾ Europeiska systemrisknämndens beslut ESRB/2015/4 av den 16 december 2015 om en samordningsram för relevanta myndigheters underrättelse om nationella makrotillsynsåtgärder, ESRB:s förfarande för att avge yttranden och utfärda rekommendationer samt upphävande av beslut ESRB/2014/2 (EUT C 97, 12.3.2016, s. 28).

- (4) Från och med den 1 januari 2018 omfattas kreditinstitut med tillstånd i Finland som tillämpar internmetoden (IRB) för att beräkna de lagstadgade kapitalkraven enligt artikel 458.2 d vi i förordning (EU) nr 575/2013 av kravet att den genomsnittliga riskvikten för bostadslån som säkras av bostäder i Finland ska vara minst 15 procent per kreditinstitut och tillämpas på konsoliderad basis.
- (5) Efter det att ESRB informerats, inom ramen för artikel 458.8 i förordning (EU) nr 575/2013, har Europeiska systemrisknämndens styrelse beslutat att inkludera denna åtgärd på den förteckning över makrotillsynsåtgärder som bör antas baserat på ömsesidighet inom ramen för rekommendation ESRB/2015/2.
- (6) Den 28 maj 2017 upphörde de belgiska åtgärderna avseende exponeringar mot belgiska hypotekslån, genomförda enligt artikel 458.8 i förordning (EU) nr 575/2013 och som tagits upp i den förteckning över makrotillsynsåtgärder som enligt Europeiska systemrisknämndens beslut ESRB/2016/3⁽¹⁾ bör antas baserat på ömsesidighet, att gälla. Den 21 november 2017 meddelade Nationale Bank van België/Banque nationale de Belgique att man avser att vidta en ny nationell makrotillsynsåtgärd avseende exponeringar mot hypotekslån, baserat på det förfarande som framgår av artikel 458 i förordning (EU) nr 575/2013.
- (7) Rekommendation ESRB/2015/2 bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM REKOMMENDERAS FÖLJANDE.

ÄNDRINGAR

Rekommendation ESRB/2015/2 ska ändras på följande sätt:

1. Avsnitt 1, del-rekommendation C.1 ska ersättas med följande:

”1. Det rekommenderas att de relevanta myndigheterna antar motsvarande makrotillsynsåtgärder som antagits av andra relevanta myndigheter om detta rekommenderas av ESRB. Det rekommenderas att följande åtgärder, som beskrivs mer i detalj i bilagan, antas baserat på ömsesidighet:

Estland:

- Ett buffertvärde avseende systemrisker motsvarande 1 procent tillämpas i enlighet med artikel 133 i direktiv 2013/36/EU på inhemska exponeringar för alla auktoriserade kreditinstitut i Estland.

Finland:

- En genomsnittlig riskvikt för bostadslån som säkras genom en inteckning i bostäder i Finland ska vara minst 15 procent tillämpad i enlighet med artikel 458.2 d vi i förordning (EU) nr 575/2013 för kreditinstitut med tillstånd i Finland som tillämpar interna modeller (IRB-modeller) för att beräkna de lagstadgade kapitalkraven.”

2. Bilagan ska ersättas av bilagan till den här rekommendationen.

Utfärdad i Frankfurt am Main den 8 januari 2018.

Francesco MAZZAFERRO

*Chef för ESRB:s sekretariat,
på ESRB-styrelsens vägnar*

⁽¹⁾ Europeiska systemrisknämndens rekommendation ESRB/2016/3 av den 24 mars 2016 om ändring av rekommendation ESRB/2015/2 om bedömningen av gränsöverskridande effekter och frivillig ömsesidighet för makrotillsynsåtgärder (EUT C 153, 29.4.2016, s. 1).

BILAGA

"BILAGA

Estland**Ett buffertvärde avseende systemriskar motsvarande 1 procent tillämpas i enlighet med artikel 133 i direktiv 2013/36/EU på inhemska exponeringar för alla auktoriserade kreditinstitut i Estland**I. Beskrivning av åtgärden

1. Åtgärden i Estland innebär att ett buffertvärde avseende systemriskar motsvarande 1 procent tillämpas i enlighet med artikel 133 i direktiv 2013/36/EU på inhemska exponeringar för alla auktoriserade kreditinstitut i Estland.

II. Ömsesidighet

2. Om medlemsstater har genomfört artikel 134 i direktiv 2013/36/EU i sin nationella lagstiftning, rekommenderas det att de relevanta myndigheterna antar motsvarande åtgärder som antagits i Estland för exponeringar i Estland för nationellt auktoriserade institut i enlighet med artikel 134.1 i direktiv 2013/36/EU. Inom ramen för denna punkt gäller den tidsfrist som framgår av delrekommendation C.3.
3. Om medlemsstater inte har genomfört artikel 134 i direktiv 2013/36/EU i sin nationella lagstiftning, rekommenderas det att de relevanta myndigheterna antar motsvarande åtgärder som antagits i Estland för exponeringar i Estland för nationellt auktoriserade institut i enlighet med delrekommendation C.2. Det rekommenderas att relevanta myndigheter antar motsvarande åtgärder inom sex månader.

Finland**Den genomsnittliga riskvikten per kreditinstitut för bostadslån som säkras genom en inteckning i bostäder i Finland ska vara minst 15 procent och tillämpas på kreditinstitut som använder internmetoden (IRB) (nedan kallade IRB-kreditinstitut) enligt artikel 458.2 d vi i förordning (EU) nr 575/2013.**I. Beskrivning av åtgärden

1. Den finska åtgärden, tillämpad enligt artikel 458.2 d vi i förordning (EU) nr 575/2013, innebär att den genomsnittliga riskvikten ska vara minst 15 procent per IRB-kreditinstitut, på portföljnivå, för bostadslån som säkras av bostäder i Finland.
2. Åtgärden kompletteras av ett relevant tröskelvärde på 1 miljard euro avseende exponeringen gentemot bolåne marknaden i Finland för tillämpningen av *de minimis-principen* i andra medlemsstater som vidtar motsvarande åtgärder.

II. Ömsesidighet

3. I enlighet med artikel 458.5 i förordning (EU) nr 575/2013 rekommenderas det att de relevanta myndigheterna i berörda medlemsstater antar motsvarande åtgärder som antagits i Finland och tillämpar dem på IRB-kreditinstituts portföljer som består av bostadslån som säkras av bostäder i Finland som emitterats av nationellt auktoriserade filialer belägna i Finland. Inom ramen för denna punkt gäller den tidsfrist som framgår av delrekommendation C.3.
4. Det rekommenderas också att relevanta myndigheter antar motsvarande åtgärder som i Finland och tillämpar dessa på IRB-kreditinstituts portföljer som består av bostadslån som säkras av bostäder i Finland och emitterats direkt över gränserna av kreditinstitut som är etablerade i deras respektive jurisdiktioner. Inom ramen för denna punkt gäller den tidsfrist som framgår av delrekommendation C.3.
5. I enlighet med delrekommendation C.2 bör de relevanta myndigheterna, efter samråd med ESRB, tillämpa sådana makrotillsynsåtgärder i enlighet med sin nationella lagstiftning som bäst motsvarar de åtgärder som beskrivs ovan, inklusive antagandet av tillsynsåtgärder och utövandet av tillsynsbefogenheter enligt avdelning VII, kapitel 2, avsnitt IV i direktiv 2013/36/EU. Det rekommenderas att relevanta myndigheter antar motsvarande åtgärder inom fyra månader.

6. Om det saknas IRB-kreditinstitut som har tillstånd i andra medlemsstater som berörs av filialer som är belägna i Finland eller som direkt tillhandahåller finansiella tjänster i Finland, som har exponeringar gentemot den finska bolånemarknaden motsvarande minst 1 miljard euro, får relevanta myndigheter i de berörda medlemsstaterna besluta att inte vidta motsvarande åtgärder enligt avsnitt 2.2.1 i rekommendation ESRB/2015/2. I sådana fall bör de relevanta myndigheterna dock granska hur exponeringarna utvecklas och det rekommenderas att man tillämpar motsvarande åtgärder om ett IRB-kreditinstitut överskrider tröskelvärdet på 1 miljard euro.

III. Relevant tröskelvärde

7. I överensstämmelse med avsnitt 2.2.1 i rekommendation ESRB/2015/2 får de relevanta myndigheterna i berörda medlemsstater undanta enskilda IRB-kreditinstitut som har icke-väsentliga portföljer som består av bostadslån som säkras av bostäder i Finland om dessa understiger det relevanta tröskelvärdet motsvarande 1 miljard euro. I sådana fall bör de relevanta myndigheterna dock granska hur exponeringarna utvecklas och det rekommenderas att man tillämpar motsvarande åtgärder om ett IRB-institut överskrider tröskelvärdet motsvarande 1 miljard euro.”
-